

קריסטל לרוייה!

היצור בבית החרושת "קריסטל" המפיק לשיוקי הארץ מוצרי נש"ר קאות קלים, הנו למעשה מגוון ביותר, שכן בנוסף לייצור ההמוני של המשקאות המכילים חומצת פחמן, בולט גם חלקם של המיצים המפוסטרים, ומה גם שלקראת ה"שנה הבאה, עומדים להרחיב מסגרת ייצור זו ולזכות את ההמונים גם במיצים טבעיים. מפעל "קריסטל" משכלל את ציודו ושיטת עבודתו מדי שנה ומגמה זו לשכ"ל ללעלל נותנת את אותותיה ה"חוביים."

נקבע שצורכים בארצנו כ-50 בקבוקים לנפש לשנה. בו בזמן שבאקלים דומה בארצות-הברית צורך האדם כ-200 בקבוקים לנפש לשנה. לכן, קובע מר תבורי, יצ"ר "קריסטל", אי-אפשר עדיין לדבר על היישוב שהגיע לרוייה בהוסיפו גם כי טיב התוצרת ושרות יעיל יקבעו את גורל המפעלים בעתיד.

הסיסמה

טיב התוצרת הוכח במשך השנים האחרונות, והעובדה היא, כי "בזכות הטיב נרכשו המוצרים ובי"זכות הרכישה הגדולה והאמון שנטע הציבור בתוצרת קריסטל" — אפשר היה להרחיב את הקיים...

גם השרות היעיל של מפעלי "קריסטל" עושה את שלו בשוק המשקאות. הסיסמה "הפסקה עשה — קריסטל שתה", נתקבלה בתודעתו של הציבור, וסמלי המשרות קאות בולטים על כל צעד ושעל. נראה כי מעגל חיובי זה של עשיית פרסומת והסברה עוד יתרחב.

החברה לא מסתפקת בפרסומת הכלליים, ומחפשת תמיד דרכי פרסום חדשים. כן הוציאה יומן משרדי מיוחד במינו הנמצא על שולחנם של רבי מדינה, ופקידים בכירים במשרדיהם הממשלתיים, המוסדות הכלכליים והחברתיים בי מדינה.

ההסברה בולטת גם ב"מוצגים" בכל האירועים המרכזיים של ה"מדינה כמו ימי הצעדה ומצעדי יום העצמאות.

היובל

"חברת תבורי" מתכוננת עתה לאירוע הגיגי משלה. היא זה שעושה שיסבו אלפי נאמני בית קריסטל לחוג במשותף את יובל העשרים וחמש לציון מפעל זה. שהחל מקטנות במושבה פרדס-חנה, היכה שורשיה, הסתעף והתרחב ועוד ידו נטויה.

בהגיגת מחצית היובל שתתקיים בקרוב יעלו על נס את זכותה של משפחת תבורי, שידעה בכוח מרצה, כושרה ותעוזתה להקים, להרחיב, לשכלל ולעלל את מפעלי המשקאות הקלים.

יעקב ורינה שרת כבוד כחם כחול למזכרת

דרורה חקרה את רבקה אם כדאי להיות קריינית. השיבה לה רבקה: "אם יש לך עבודה קצת יותר מעניינת תבחרי בה, זאת עבודה מפורסמת ומאוד בלתי-מעניינת." כש"שאלה דרורה אם קיבלה את מיקצוע הקריינית בתורשה, השיבה רבקה: "כן, אבי היה מקרא החדשות לפני הסרט, בקולנוע אדוני, לפני 28 שנה; ואמי היא מתרגמת סימולטנית במשפט אייכמן." על השאלה, איזו מתכניות הראדיו היא מחבבת ביותר, ענתה רבקה: "את תוכנית הגל הקל, מפני שאפשר שם לעשן ומותר לעשות שם שג"אות."

***

חוקי מבקש רמות

חופשת-הקיץ הטילה עומס נוסף על שתי קיית הקאמרי, **אורנה פורת**. היא נאלצת לקחת עימה לכל מקום את בנה יורם, בן השש. לאחרונה הביאה אותו אורנה לבנין הקאמרי, ובעת שהיא היתה עסוקה בישיבה, הסתובב הילד בין הפועלים, ראה את עצמי כפועל לכל דבר. כשחזרה אורנה, מצאה אותו משחק באבק על המדרגות, הטיפה לו מוסר: "זה יחס לתיאטרון זה?".

באחת ההצגות הראשונות של יוליוס קיסר, בהבימה, הבחינו חדימנט בדראמה מזורה שהתרחשה על הבמה. היה זה בשעה ש"קאסיוס — **אבנר** (חוקי) הזקיקהו, נושא את המונרוגו האחרון שלו ומבקש מערו לזקרו למחת. מכיוון שקאסיוס עושה כמה הפסקות בנאומו, לא ידע הנער מתי הוא צריך להרוג את אדונו. בכל פעם ש"אבנר הפסיק לרצ, ניסה הנער לזקרו, ו"חוקי" היה מונע ממנו זאת ברגע האחרון. כשסיים חוקי את דבריו, כבר לא היה הנער מוכן לזקרו, וקאסיוס נאלץ לאותת לו בעיניו שיהרוג אותו, סוף-סוף. . . . **ג'וקי ארזין** המיסכן! כמה שהוא מנסה לברוח מהפרסומת, לא הלך לו. לאחרונה פרצה דליקה במועדון הלילה הניו-יורקי, בו הוא מופיע עם להקת הפאנטומימה שלו. אזורי שכובתה הדליקה, החליט ג'וקי להופיע במועדון החרון. מוכן שהצעד האכזרי וזה מיד לפרסומת בעתונות. . . . **דפנה דן**, הקיבוצניקית משרד לשעבר, שהחליטה ל"הפוך לשחקנית-במה-זקולנוע, זכתה סוף-סוף להצגים את ח.ומה: היא התקבלה לאחרונה כשחקנית בתיאטרון הקאמרי. . . . **יחז"ל קאד אייזנברג** הרגיש את עצמו בי מצב בלתי-יעים, בליל פתיחת קפה הריבי י"רה בבתי-ים, איתו מנהל עתה חצלה. ה" מלצרים החדשים של המקום לא הורגלו לשפע כזה של מבקרים, החליטו לנצל את המון האורחים שזרם למקום, גבו מהם מחירי רים מפולפלים. . . . **עדנה בורנשטיין**, השחינית הישראלית צולחת הלה-מאנש, סבלה בעת ובעונה אחת ממשבר כפול. היא איבדה את כלבה השחור והענק והתגרשה מבעלה. לאחרונה טסה עדנה לרומא כאורחתו של התעשיין **ג'ימי לוי**. . . . יפהפיה תל-אביבית אחרת החליטה לדחות את נשואיה ברגע האחרון. **רות גרטי**, מי שהיתה פקידת הסוכנות היהודית בגינה, מאז נבעה לשחיין לריפוי-יעים, עמדה כבר להינשא לאחד הצעירים הירעים בעיר שאף הקציב לה כסף לקניית מלבושים בחו"ל. היא חזרה עם ארבע מזוודות מלאות בגדים, הביאה לארובה במתנה עניבה, והחליטה לדחות את הנשואים. . . . העתונאי **מרדכי ארציאלי** עומד להינשא לעורכת-דין מי אנגליה. מודעה על כך אף פורסמה לאחרי רונה בטיימס הלונדוני.

חוק מדי. . . יעל דיין מבלה את חופשתה ב"י. היא רכשה לעצמה דירה קטנה בי אתונה ומכונית חדשה, מבלה את זמנה, כפי שהיא כותבת, "בשינה ובכתיבה". ה" רומאן האחרון של יעל מתנהל עם במאי הקולנוע היחני הנועז, **מיכאל** ("סטלה") **קוקאינוב**, עברו דואגת יעל למשלוחי פירות אבוקאדו מהארץ. . . . **מאירה גרא**, מנהלת תורת משכית בתל-אביב, סעדה לא מכבר במסעדה שבכפר האמנים עין-הוד. לפי הזמנתה הגישה לה אשתו של שמוליק, בעל המסעדה, עוגה. כשראתה מאירה את העוגה, השתוממה למראה צ"רתה המזורה, "מה זה?" שאלה, "זה אבס" טראקט?". . . . מי שסבור שחיפה היא עיר רדומה ואין בה חיי-לילה בכלל, היה צריך להיקלע ביום ששי האחרון, בשעות לפנות-בוקר, למעלות הכרמל, מעל מירפסת אחת הדירות, ממנה בקעו קולות צהלה, יצא לפתע גיטאריסט ששר בקול רם שירי פלמנקו. היה זה **דניאל מורבנט**, ה" גיטאריסט של ההזימורת המלווה את **שמי עזון ישראלי**. אחרי הופעה בחיפה עלה שמעון עם תזמורתו לדירתו של **חיים אישה**, מנהל קולנוע רון, שם נערכה ה" מסיבה העליונה. . . . **נתן אקסלרוד**, **אורי זוהר** ו**יואל זיברג** השלימו את עריכת הסרט המורכב מקטעי יומנים ישנים של יוסף כרמל, החל מיומן מלפני 40 שנה. אלא שהם אינם יכולים להסכים ביניהם על שם לסרט. הם החליטו לתפור את הבעיה בצורה מיוחדת. ביום ששי הקרוב ייערך מישאל בין האורחים של מועדון החמאם, ביפו, יוגשו להם ספטים ועליהם שמות של סרטים כמו "מאז ועד עתה", "עץ או פלשתיין", "נתיב ישראל", "ואיזה פלא", והם יתבקשו להשיב איזה משמות אלה היה מושך אותם ביותר לראות את הסרט. . . . קריינית קולנועית ישראל, **רבקה מוכי אלי**, רואיינה השבוע בפנית-הנוער עלידי ילדה בשם דרורה, הרוצה להיות קריינית.

אישים

גופו של ביג"י

מיד אחרי היחודע דבר שיגור שביט 2, זכה ראש הממשלה, **דוד בן-גוריון** ל"מתנה ההולכת את המאורע. **דני שוורץ**, ילד בן 8 הלומד בכיתב ב' בבית-ספר ב"רמת החייל, שלח לראש הממשלה את תח"פושת-הפורים שלו, תולבושת של איש-חלל, בה התחפש בחג הפורים האחרון. . . . כאשר באו נציגי מפלגות דתיות בטרוניה אל הרב הראשי, **יצחק ניסים**, על ש"החיר לבנו, ח"כ **מושה ניסים** להיות מועמד ברשימה החילונית-הליבראלית, השיב על כך הרב בהצעת פיתרון מקורית: "בי בקשה, תקחו גם אתם בנים שלי. המפלגה הדתית יכולה לקבל את מאיר ואגודת ישר"אל יכולה לקבל את בבלאל". . . . המשורר **חיים גורי**, המכסה את משפט אייכמן עבור היומון למרחב, מספר סיפור שהיה, שזיעזע אותו, לדבריו, יותר מהמשפט. גורי הוא סרן במילואים. יום אחד החליט למתוח כמה מפיקודיו בעת שישבו בצמחא, הודיע לקציניו: "חברה, הרגע הגדול הגיע! אתה לילה אנו עולים על משרד הפנים." את הקצינים הגיב על כך בצחוק, הבין את ה"דיחה. אולם היתר לקחו את העניין ברצינות גמורה. . . . בספרו של נתן שרהבטחון שמעון פרס, בין איבה לשכונת, העומד לצאת לאור בימים הקרובים, ישנו קטע אחד המספר על פגישתו של ביג"י עם נשיא צרפת, **שרל דה-גול**. בין השאר, מספר פרס באיזה מילים השתמש דה-גול כדי להביע את התפעלותו מביג"י: "אתה לא רק מסמל באישיותך או בגופך את תכונותו של העם המופלא. . . . **אליעזר מילרין**, איש-העסקים התל-אביבי, השעבר חבר הצינונים הכלליים, שהצטרף לאחרונה באופן הפגנתי למסא"ה החליט לגייס קולות למפא"י בשיטה מקורית. בשעות הלילה ה"מאוחרות הוא מסתובב בבתי-הקפה של רחוב דיונגוף אוסף אליו את המאחזים בנשף ממצא ספרדי, ועל כוס משקה הוא מנסה לשכנעם שרק מפא"י מעורר תשפודים של רחוב דיונגוף. . . . באסיפת-עם של המפלגה הליבראלית, בנתניה, הסביר **הלל זיידל** כי מפא"י נלחמת במפלגות האחרות בשתי דרכים: היא משחרת עתונאים ושולחת אנ"שים לרגל באסיפות בחירות של המפלגות היריבות. אמר זיידל: "אני בטוח שגם ל"אסיפה זו שלחו אנשים. אין דבר, אני מוכן להתחכה איתם." בדיוק באותו רגע קמו שני אנשים ועזבו את האולם לקול צחוקם של הנוכחים.

***

רומאן יוני ליעל דיין

כשחזר השבוע ללוד **יעקב** ("קובי") **שרת**, הדיפלומט הישראלי שגורש מ"מוסקבה, טיבו הוא ואשתו רינה לומר דבר על מעצמם. רינה אף הכחישה שהגרמה לה תבלות כלשהן. אולם היה זה בנה ה"קטן שהצביע על כתם כחול בורועה ואז נאלצה רינה להסביר: "זה מפני שאחזו אותי

פסוקי השבוע

כמו בכל מאורע מסעיר, הסתמעת לכמה פנים, ידע האזרח הישראלי להגיב גם בהומור על שיגור שביט 2. **הו** בטרם שנתה ההתנגשות סביב הידיעה כבר עפו הטכ"י הבדיחות הראשונים אודות הטיב.

- **דן בן-אמון** פתח את התוכנית במועדון החמאם בערב היום בו פורסמה הידיעה, בזו הלשון: "מבקשת למסור הודעה חשובה. הבוקר בשעה ארבע ועשר דקות שלחה המפלגה טיל לחלל. לטיל ולמפלגה שלום."
- **בנימין אריאל**, עובד חדר-החדשות בקולנוע-ישראל, במהדורת החדשות של הגל הקל: "ישראל הצטרפה למועדון הטילים אך עדיין לא הצטרפה למועדון בעלי הרכבות."
- **השחקן שמעון ישראלי**: "זאת בכלל לא ראקטיבה. זה רק קטע ממערכת הבחירות של מפא"י."
- **יעקב אבנר**, מנהל התיאטרון הקאמרי, בהציעו סיסמת בחירות ליריבות מפא"י: "טיל טיל טיל — אבל אלף לא נטיל."
- **דירי מנזסי**: "עכשיו אפשר יהיה לייצר סרט ישראלי חדש — סביב העולם ב80° קילומטר."
- **הפיומנאי חיים חפר**: "למה קוראים לזה שביט 2? את הטיל הראשון ניסו לזרוק ביד."
- **אלמוני**: "למה שלחה מפא"י את הטיל? — זאת היתה הדרך היחידה להיפטר מהמיסמכים שנגנבו ממשרד הבטחון."
- **אברהם** ("פשוט") **דשא**: "עכשיו יוכל דן בן-אמון (ששמו הלועזי הקודם היה תהילימווער) לקחת בחזרה את שמו הקודם: דן טיליסווער."
- **אלמוני**: "מה גילה הטיל הישראלי? שמלבד הסטראטוספירה והיונוספירה יש בחלל גם פרספירה."